

++ PLUS

III RESIDÈNCIES
FORMATIVES
DE CREACIÓ I
INVESTIGACIÓ
ARTÍSTICA
2017

III RESIDENCIAS
FORMATIVAS
DE CREACIÓN E
INVESTIGACIÓN
ARTÍSTICA
2017

Alberto Feijóo
Le-Mat64
Jonathan Notario
Elena Rato
Jesús Jordi Velasco

UNIVERSITAT D'ALACANT

Manuel Palomar Sanz
RECTOR

Carles Cortés Orts
VICERECTOR DE CULTURA, ESPORT I LLENGÜES

PLUS. 2017

III RESIDÈNCIES FORMATIVES DE CREACIÓ I INVESTIGACIÓ
ARTÍSTICA DEL MUSEU DE LA UNIVERSITAT D'ALACANT. MUA
10/07/2017 - 21/07/2017. MUA

+

ALBERTO FEIJÓO
LE-MAT64
JONATHAN NOTARIO
ELENA RATO
JESÚS JORDI VELASCO

+

EXPOSICIÓ

15/09/2017 - 29/10/2017. SALA SEMPERE
MUSEU DE LA UNIVERSITAT D'ALACANT. MUA

EXPOSICIÓ. ORGANITZA I PRODUEIX:
MUA, Museo de la Universidad de Alicante

COORDINACIÓ:

Bernabé Gómez Moreno

COORDINACIÓ TÈCNICA:

Sofía Martín Escribano

DIDÀCTICA:

David Alpañez Serrano
Remedios Navarro Mondéjar

DISSENY:

Bernabé Gómez Moreno

TRADUCCIONS:

Servei de Llengües

MUNTATGE:

Stefano Beltrán Bonella
David Alpañez Serrano

ISBN: 978-84-948008-3-2

© De l'edició, Museu de la Universitat d'Alacant. MUA

© Dels textos, els autors

© De les imatges, els autors

PLUS

**III RESIDÈNCIES
FORMATIVES
DE CREACIÓ I
INVESTIGACIÓ
ARTÍSTICA
2017**

+

**III RESIDENCIAS
FORMATIVAS
DE CREACIÓN E
INVESTIGACIÓN
ARTÍSTICA
2017**

La Universitat d'Alacant i la Fundació General (UAFG) convoquen a través del Museu de la Universitat d'Alacant (MUA) la III edició del programa de residències formatives de creació i investigació en art contemporani PLUS amb la intenció de fomentar la creació, augmentar la formació i promoure la investigació artística.

En aquesta tercera edició es van seleccionar cinc artistes en convocatòria pública per a fer un projecte artístic entre el 10 i el 21 de juliol de 2017 a les instal·lacions del MUA, convertint el museu en un espai de creació viu i dinàmic. L'exposició PLUS és el resultat del treball desenvolupat al MUA pels artistes residents: **Alberto Feijoo, Le-Mat64, Jonathan Notario, Elena Rato i Jesús Jordi Velasco.**

Desitge que gaudisquen d'aquest catàleg que mostra els projectes seleccionats en les residències del MUA i que ofereix un panorama representatiu de la creació actual.

MANUEL PALOMAR SANZ
Rector de la Universitat d'Alacant

La Universidad de Alicante y su Fundación General (UAFG) convocan a través del Museo de la Universidad de Alicante (MUA) la III edición del programa de residencias formativas de creación e investigación en arte contemporáneo PLUS con la intención de fomentar la creación, aumentar la formación y promover la investigación artística.

En esta tercera edición se seleccionaron a cinco artistas en convocatoria pública para realizar un proyecto artístico entre el 10 y el 21 de julio de 2017 en las instalaciones del MUA, convirtiendo el museo en un espacio de creación vivo y dinámico. La exposición PLUS es el resultado del trabajo desarrollado en el MUA por los artistas residentes: **Alberto Feijóo, Le-Mat64, Jonathan Notario, Elena Rato y Jesús Jordi Velasco.**

Es mi deseo que disfruten de este catálogo que muestra los proyectos seleccionados en las residencias del MUA y que ofrece un panorama representativo de la creación actual.

MANUEL PALOMAR SANZ
Rector de la Universidad de Alicante

+ **+** **+**
Alberto Feijóo
Le-Mat64
Jonathan Notario
Elena Rato
Jesús Jordi Velasco

MUSEU DE LA UNIVERSITAT D'ALACANT. MUA

PLUS

III RESIDÈNCIES FORMATIVES DE CREACIÓ I INVESTIGACIÓ ARTÍSTICA 2017

Des dels seus orígens, el Museu de la Universitat d'Alacant (MUA) ha mantingut un decidit compromís amb l'art contemporani i, en particular, amb la creació artística que es realitza dins del seu context geogràfic amb la intenció de dinamitzar el sector de l'art, mostrar una visió del panorama actual i posar en valor la creació artística.

Fruit d'aquesta aposta van nàixer les Residències de Creació i Recerca Artística PLUS, una convocatòria pública, internacional i oberta a totes les disciplines artístiques que té com a objectiu prioritari promoure la creació artística i la recerca en l'art contemporani, millorar la formació dels artistes i visibilitzar el seu treball, oferint un plus a les seues carreres professionals. Per a participar-hi els artistes han de presentar un projecte artístic per a ser realitzat en les instal·lacions del MUA. Per a sufragar la seua execució es concedeixen cinc borses de producció de 400 euros. I per a facilitar la mobilitat es concedeix una borsa de viatge i allotjament de 750 euros a un artista o col·lectiu que no residisca en el context geogràfic local.

BÉRNABÉ GÓMEZ MORENO COORDINACIÓ

Residents amb Pepe Piqueras
Residentes con Pepe Piqueras
Residents with Pepe Piqueras

Durant dues setmanes, els residents seleccionats tenen l'oportunitat de treballar en el museu, fer ús de la seua infraestructura, imbuir-se en la dinàmica del centre i rebre assessorament del personal tècnic per a donar forma als seus projectes. A més, durant aquest període reben un programa de formació amb professionals del sector amb els quals dialoguen sobre els seus projectes, comparteixen idees i estableixen estratègies d'actuació per a implementar el seu treball artístic. Una vegada concloses les residències, els projectes són exposats en el MUA per a donar a conèixer al públic els resultats d'aquesta experiència creativa en un context especialitzat de difusió cultural com és el Museu de la Universitat d'Alacant.

III Edició de les Residències Formatives de Creació i Recerca Artística PLUS

Després de llançar la convocatòria pública, un jurat compost per David Alpañez, Bernabé Gómez i Remedios Navarro, va triar, d'entre una trentena de candidats nacionals i internacionals, els artistes Alberto Feijóo, Li-Mat64, Jonathan Notario, Elena Estona i Jesús Jordi Velasco per a participar en la III Edició de les Residències del MUA. En la selecció es van tenir en compte els criteris d'innovació, el marge d'experimentació i l'adaptació del projecte a la convocatòria. Amb la intenció de valorar tots els artistes equitativament, en

cap cas es va prendre en consideració el currículum o la trajectòria de l'artista, sinó que es va valorar específicament la idoneïtat del projecte presentat.

En aquesta tercera edició, els cinc artistes seleccionats van estar del 10 al 21 de juliol de 2017 a la sala Àgora del MUA convivint diàriament, confrontant idees i donant forma als seus projectes. Així mateix, durant aquest període van realitzar un programa formatiu que es va dissenyar *ex profeso* convidant professionals, amb perfils curriculars diversos, per a propiciar un debat ampli i plural sobre diferents temes candents en el panorama de la creació actual. En aquesta edició es va comptar amb la crítica i comissària independent Diana Guijarro, que va introduir una nova manera d'entendre el comisariat, una activitat directament relacionada amb l'activitat creativa que implica temes de mediació cultural i eixampla enfocaments dins de l'àmbit artístic. També es va comptar amb el crític i gestor José Piqueras, que va tractar, des d'una visió més tècnica, qüestions relacionades amb els mecanismes de la gestió cultural i la seua implicació en la creació contemporània. Es va convidar María Tinoco, directora de la galeria Mr. Pink de València i taxadora d'obres d'art, la qual va parlar sobre l'actualitat del mercat i va abordar preocupacions latents sobre l'entramat del mercat de l'art – fires, subhastes, contractes–, i la vinculació professional dels artistes amb les galeries. Finalment, vam tenir una

trobada amb Enric Mira, professor de Comunicació i Psicologia Social de la Universitat d'Alacant i comissari especialitzat en fotografia, que va ajudar els residents a canalitzar i focalitzar els seus projectes des d'una visió més teòrica.

A més de les sessions que es van fer al museu, es va poder visitar la Galeria Aural gràcies a la invitació de la seva directora, Begoña Deltell, que ens va rebre en les seues instal·lacions juntament amb Màxim González, artista de trajectòria internacional que en aquell moment estava exhibint en aquest espai. La Galeria Aural va ser un espai ideal per a compartir experiències amb els residents, debatre qüestions sobre el mercat de l'art i incentivar un ambient de reflexió sobre la professionalització del sector de la creació visual.

Al meu entendre, aquestes jornades de formació, encara que alteren el dia a dia de les residències, ja que resten temps a la producció, propicien un fructífer clima de debat que afavoreix, sense cap mena de dubte, la motivació, la creativitat i la recerca en art contemporani.

Exposició

Una vegada concloues les residències, els treballs realitzats es van presentar del 15 de setembre al 29 d'octubre en la Sala Sempere del MUA, un espai idoni per

a mostrar els projectes al públic i poder desplegar una correcta tasca divulgativa.

L'entrada a l'exposició s'iniciava amb el projecte de l'artista alacantí, resident a Madrid, Alberto Feijóo, que va presentar *The shift: el desplaçament*, una instal·lació que consistia en un replantejament de l'ús tradicional de la fotografia. Mitjançant derives i rutines, realitzades durant la residència, intentava dotar la fotografia d'una dimensió biogràfica, relacionant temporalitat amb la fragmentació de la imatge.

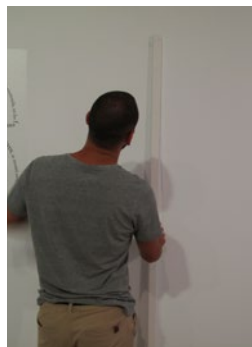
En un lateral de la sala, l'artista lleonès Jonathan Notario ens va mostrar la seua instal·lació *Realitat augmentada*, que pretenia augmentar la percepció de l'entorn. Aquesta obra intentava amplificar la visió que tenim de la realitat i, en particular, dels espais artístics mitjançant l'estètica dels videojocs, per a establir noves relacions amb el joc i reflexionar sobre la línia entre les dimensions analògica i digital.

Des d'un enfocament més pictòric, l'artista asturiana Elena Rato ens va presentar el seu treball *Gest contingut sobre fons altiu. Variació en 3 parts*, una instal·lació pictòrica formada per sis quadres, tres pintures i tres impressions, que combinava diferents tècniques i procediments serials imitant el procés de creació per capes característic de la calcografia.

Residents amb Diana Guijarro
Residentes con Diana Guijarro
Residents with Diana Guijarro

En la paret del fons es podia veure la pintura mural i els vídeos de l'artista il·licità Li-Mat64, que utilitza la iconografia de la màscara per a explorar el seu ús i significat en la cultura actual. En un altre lateral de la sala se situava el projecte *Do it yourself Contemporary Art* de Jesús Jordi Velasco, que consistia en la creació i promoció d'una caixa amb diversos elements que funcionava com una eina que permetia generar un treball creatiu a través de patrons *Do it yourself*.

En conclusió, l'exposició PLUS de les terceres residències del MUA va tenir un caràcter instal·latiu més marcat que en edicions anteriors. A pesar que els projectes eren independents en la concepció, l'exposició va aconseguir cohesionar adequadament les diferents visions dels residents i, al seu torn, oferir una mostra coherent i gratificant per al públic.

En conjunt, les Residències del MUA s'estan consolidant com una experiència enriquidora que afavoreixen la creació artística, la recerca, la reflexió, la formació i la difusió, convertint el museu en un espai viu i dinàmic de referència dins de l'art contemporani actual.

Finalment, m'agradaria donar les gràcies a tots els residents i a totes les persones i entitats que han fet possible aquesta iniciativa que, en essència, no busca res més que intentar fer del món un lloc millor en el qual es pugui viure a través de l'art.

PLUS

III RESIDENCIAS FORMATIVAS DE CREACIÓN E INVESTIGACIÓN ARTÍSTICA 2017

Desde sus orígenes, el Museo de la Universidad de Alicante (MUA) ha mantenido un férreo compromiso con el arte contemporáneo y, en particular, con la creación artística que se realiza dentro de su contexto geográfico con la intención de dinamizar el sector del arte, mostrar una visión del panorama actual y poner en valor la creación artística.

Fruto de esta apuesta nacieron las Residencias de creación e investigación artística PLUS, una convocatoria pública, internacional y abierta a todas las disciplinas artísticas que tiene como objetivo prioritario apoyar y promocionar la creación e investigación en arte contemporáneo, mejorar la formación de los artistas y visibilizar su trabajo, ofreciendo un plus a sus carreras profesionales. Para participar en estas residencias los artistas tienen que presentar un proyecto artístico para ser realizado en las instalaciones del MUA. Para sufragar su ejecución se conceden cinco bolsas de producción de 400 euros. Y para facilitar la movilidad se concede una bolsa de viaje y alojamiento de 750 euros a un artista o colectivo que no resida en el contexto geográfico local.

BÉRNABÉ GÓMEZ MORENO COORDINACIÓN

Durante dos semanas los residentes seleccionados tienen la oportunidad de trabajar en el museo, hacer uso de su infraestructura, imbuirse en la propia dinámica del centro y recibir asesoramiento del personal técnico para dar forma a sus proyectos. Además, durante este periodo, reciben un programa de formación con diversos profesionales del sector con los que dialogan sobre sus proyectos, comparten sus ideas y establecen estrategias de actuación para implementar su trabajo artístico. Una vez concluidas las residencias, los proyectos son expuestos en el MUA para dar a conocer al público los resultados de esta experiencia creativa en un contexto especializado de difusión cultural como es el Museo de la Universidad de Alicante.

III Edición de las Residencias Formativas de Creación e Investigación Artística PLUS

Tras lanzar la convocatoria pública, un jurado compuesto por David Alpañez, Bernabé Gómez y Remedios Navarro, escogió, de entre una treintena de candidatos, de nivel nacional e internacional, a los artistas Alberto Feijóo, Le-Mat64, Jonathan Notario, Elena Rato y Jesús Jordi Velasco para participar en la III edición de las residencias del MUA. En la selección se tomaron en cuenta los criterios de innovación, el margen de experimentación y la adaptación a la convocatoria del proyecto. Con la intención de valorar a todos los artistas equitativamente en ningún caso se tomó en considera-

ción el currículum o la trayectoria del artista, valorando específicamente la idoneidad del proyecto presentado.

En esta III edición, los cinco artistas seleccionados estuvieron del 10 al 21 de julio de 2017 en la Sala Ágora del MUA conviviendo diariamente, confrontando ideas y dando forma a sus proyectos. Asimismo, durante este periodo realizaron un programa formativo que se diseñó *ex profeso* invitando a profesionales, con perfiles curriculares diversos, para propiciar un debate amplio y plural sobre diferentes temas candentes en el panorama de la creación actual. En esta edición se contó con la crítica y comisaria independiente Diana Guijarro quien introdujo una nueva forma de entender el comisariado, una actividad directamente relacionada con la actividad creativa que implica temas de mediación cultural y amplía enfoques dentro del ámbito artístico. También se contó con el crítico y gestor José Piqueras que abordó, desde una visión más técnica, cuestiones relacionadas con los mecanismos de la gestión cultural y su implicación en la creación contemporánea. Se invitó a María Tinoco, directora de la galería Mr. Pink de Valencia y tasadora de obras de arte, quien habló sobre la actualidad del mercado y abordó preocupaciones latentes sobre el entramado del mercado del arte -ferias, subastas, contratos-, y la vinculación profesional de los artistas con las galerías. Por último, tuvimos un encuentro con Enric Mira, profesor de comunicación y psicología Social de la Universidad de Alicante y co-

Residents amb María Tinoco
 Residentes con María Tinoco
 Residents with María Tinoco

Visita a la Galeria Aural amb Begoña Deltell i Máximo González

Visita a la Galeria Aural con Begoña Deltell y Máximo González

Visit to the Aural Gallery with Begoña Deltell and Máximo González

misario especializado en fotografía, quien ayudó a los residentes a encauzar y focalizar sus proyectos desde una visión más terica.

Además de las sesiones que se hicieron en el museo, se pudo realizar una visita a la Galeria Aural gracias a la invitación de su directora Begoña Deltell, quien nos recibí en sus instalaciones junto a Máximo González, artista de trayectoria internacional que en ese momento estaba exhibiendo en este espacio. La Galeria Aural fue un espacio ideal para compartir experiencias con los residentes, debatir cuestiones sobre el mercado del arte e incentivar un ambiente de reflexión sobre la profesionalización del sector de la creación visual.

En mi opinión, estas jornadas de formación, aunque alteran el propio devenir de las residencias, ya que restan tiempo a la producción, propiciaron un fructífero clima de debate que favorecieron, sin lugar a dudas, la motivación, la creatividad y la investigación en arte contemporáneo.

Exposición

Una vez concluidas las residencias, los trabajos realizados se presentaron del 15 de septiembre al 29 de octubre en la Sala Sempere del MUA, un espacio idóneo para mostrar los proyectos al público y poder realizar una correcta tarea divulgativa.

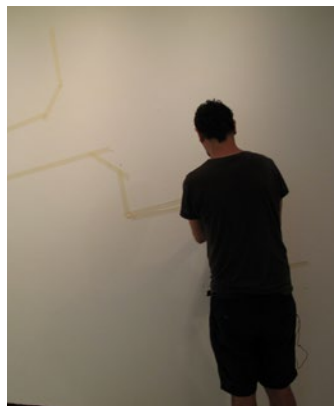

Residents amb Enric Mira
Residentes con Enric Mira
Residents with Enric Mira

La entrada a la exposició se iniciava con el proyecto del artista alicantino, residente en Madrid, Alberto Feijóo, quien presentó *The Shift: el desplazamiento*, una instalación que consistía en un replanteamiento del uso tradicional de la fotografía. Mediante derivas y rutinas, realizadas durante la residencia, intentaba dotar a la fotografía de una dimensión biográfica, relacionando temporalidad con la fragmentación de la imagen.

En un lateral de la sala, el artista leonés Jonathan Notario nos mostró su instalación *Realidad Aumentada* que pretendía aumentar la percepción del entorno. Esta obra trataba de amplificar la visión que tenemos de la realidad y, en particular, de los espacios artísticos mediante la estética de los videojuegos, estableciendo nuevas relaciones con lo lúdico y reflexionando sobre la línea entre lo analógico y lo digital.

Desde una dimensión más pictórica, la artista asturiana Elena Rato nos presentó su trabajo *Gesto contenido sobre fondo altivo. Variación en 3 partes*, una instalación pictórica formada por seis cuadros, tres pinturas y tres impresiones, que combinaba diferentes técnicas y procedimientos seriales imitando el proceso de creación por capas característico de la caligrafía.

En la pared del fondo se podía ver la pintura mural y los vídeos del artista ilicitano Le-Mat64, quien utiliza la

iconografía de la máscara para explorar su uso y significado en la cultura actual.

En otro lateral de la sala se situaba el proyecto *Do it yourself Contemporary Art* de Jesús Jordi Velasco, que consistía en la creación y promoción de una caja con diversos elementos que funcionaba como una herramienta que permitía generar un trabajo creativo a través de patrones *Do it yourself*.

En conclusión, la exposición PLUS de las III Residencias del MUA tuvo un carácter instalativo mayor que en ediciones anteriores. A pesar de que los proyectos eran independientes en su concepción, la exposición logró cohesionar adecuadamente las diferentes visiones de los residentes y, a su vez, ofrecer una muestra coherente y gratificante para el público.

En su conjunto, las Residencias del MUA se están consolidando como una experiencia enriquecedora que favorecen la creación artística, la investigación, la reflexión, la formación y la difusión, convirtiendo el museo en un espacio vivo y dinámico de referencia dentro del arte contemporáneo actual.

Por último, me gustaría dar las gracias a todos los residentes y a todas las personas y entidades que han hecho posible esta iniciativa que, en esencia, no busca otra cosa que intentar hacer del mundo un lugar mejor en el que vivir a través del arte.

PLUS

PLUS IN-HOUSE ARTISTIC CREATION & RESEARCH PROGRAMME – THIRD EDITION 2017

BÉRNABÉ GÓMEZ MORENO COORDINATION

Ever since it was founded, the University of Alicante Museum (MUA) has shown an unwavering commitment to contemporary art and, in particular, to artistic creation in its geographical context, aiming to make the art sector more dynamic, provide an overview of today's art and put artistic creation at the forefront.

To that end, the PLUS In-House Artistic Creation and Research Programme was launched. It is a public and international call, open to all artistic disciplines, primarily intended to support and foster creation and research into contemporary art, improve artists' training and showcase their work to enhance their careers. Artists wishing to take part in this programme must submit an artistic project to be undertaken within the MUA premises. The projects are funded with five €400 production grants. A €750 mobility grant covering travel and accommodation expenses is also awarded to an artist or group not living in or near Alicante.

During two weeks, those selected have the chance to work in the museum, take advantage of its infrastructure, become part of its dynamics and receive advice from our technical staff to shape their projects. Moreover, in the same period they attend a training programme with

Residents amb Pepe Piqueras
Residentes con Pepe Piqueras
Residents with Pepe Piqueras

Residents amb María Tinoco
Residentes con María Tinoco
Residents with María Tinoco

several professionals in the sector, where they discuss their projects, share their ideas and deploy action strategies to implement their artistic work. Once the programme is over, the projects are exhibited at the University of Alicante Museum; in other words, the results of this creative experience are made public in a specialised institution devoted to cultural promotion.

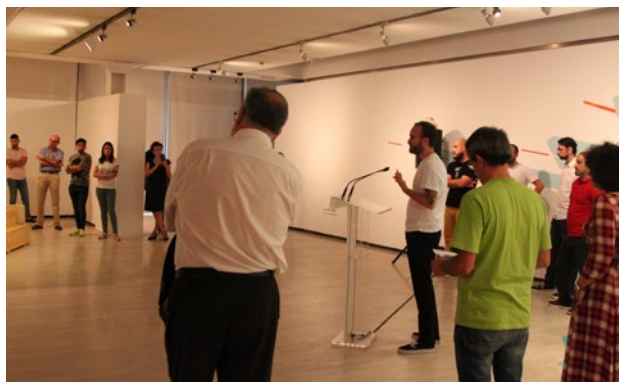
PLUS In-House Artistic Creation & Research Programme – Third edition

After the public call was released, the jury, whose members were David Alpañez, Bernabé Gómez and Remedios Navarro, selected the artists Alberto Feijóo, Le-Mat64, Jonathan Notario, Elena Rato and Jesús Jordi Velasco from among thirty candidates from Spain and abroad to participate in the third edition of the programme. Innovation, experimentation and the project's suitability to the call were considered. To ensure all candidates were on an equal footing, their CVs and careers were never taken into account, only the projects submitted were assessed.

In this third edition, the five artists selected were in the MUA's Ágora Hall from 10 to 21 July 2017, working in a shared space, debating and developing their projects. Furthermore, they attended an ad hoc training programme where several professionals with various career pro-

files took part in a wide-ranging, diverse discussion on relevant topics in the current creative scene. There, critic and independent curator Diana Guijarro proposed a new approach to art curatorship, an activity which is directly related to creation, involves cultural mediation and broadens perspectives in art. Critic and manager José Piqueras also took part and, from a more technical point of view, addressed issues on cultural management mechanisms and their connection with contemporary creation. María Tinoco, director of the Mr. Pink Gallery in Valencia and an art appraiser, talked about today's market and discussed some concerns about how it works (fairs, auctions, contracts) and artists' professional relationship with galleries. Finally, there was a talk by Enric Mira, a lecturer in Communication and Social Psychology at the University of Alicante and photography curator. His suggestions allowed the artists involved in the programme to channel and define their projects from a more theoretical perspective.

In addition to the MUA sessions, there was a visit to the Aural Gallery. We were invited by its director, Begoña Deltell, who welcomed us in the gallery's premises alongside Máximo González, an internationally renowned artist who was exhibiting there at the time. The Aural Gallery was the perfect venue to share experiences with the artists participating in the programme, discuss

issues on the art market and promote reflection on the professionalisation of the visual creation sector.

In my view, while these training events reduced the time available for artistic creation, they also gave rise to fruitful debate, which undoubtedly fostered motivation, creativity, and research into contemporary art.

Exhibition

When the programme came to an end, the artworks were displayed at the University of Alicante Museum, in the Sempere hall, from 15 September to 29 October. It was an excellent venue to showcase the artists' projects and make them known to the public.

The first work at the exhibition was *The Shift: el desplazamiento*, a project by Madrid-based artist (although born in Alicante) Alberto Feijóo. It was an installation offering a novel approach to the traditional use of photography. By means of derivations and routines developed throughout his participation in the programme, he aimed to add a biographic dimension to photography and relate temporariness to image fragmentation.

At one side of the hall, the artist Jonathan Notario, from León, displayed his installation *Realidad Aumentada*, intended to enhance our perception of the world around

us. The work sought to provide an augmented view of reality and, particularly, of artistic venues by means of the aesthetics of video games, by establishing new relationships with leisure and analysing the boundary between the analogue and digital worlds.

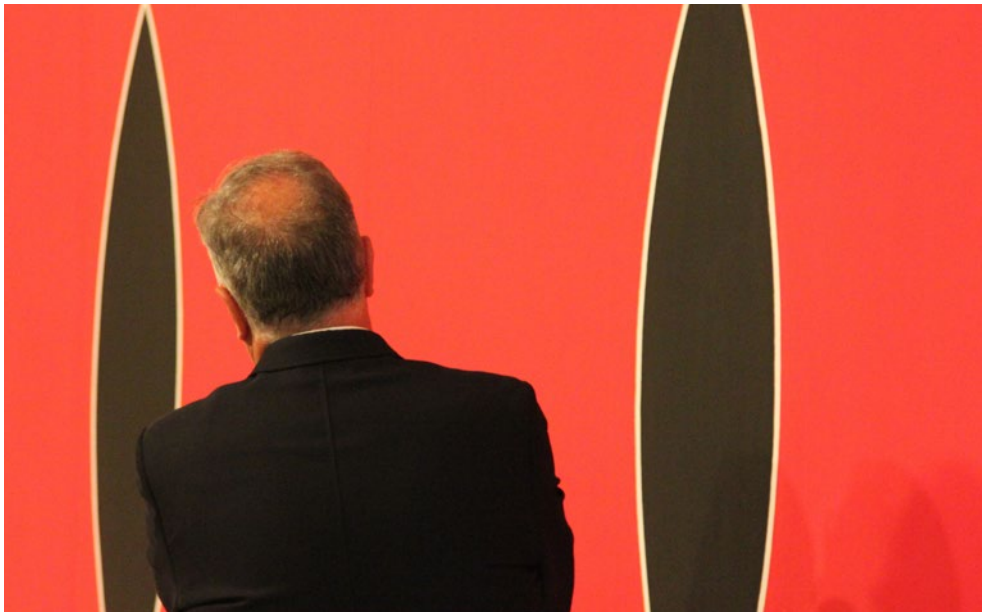
Artist Elena Rato, from Asturias, presented *Gesto contenido sobre fondo altivo. Variación en 3 partes*. It was a painting installation made up of six pictures, three paintings and three prints, with a combination of serial procedures and techniques which imitated the layered creation process employed in chalcography.

On the back wall, visitors could see a mural painting and videos by artist Le-Mat64, from Elche, who used the iconography of masks to explore their use and meaning in today's culture.

Do it yourself Contemporary Art, a project by Jesús Jordi Velasco, was at another side of the hall. It involved creating and promoting a box with several elements, which became a tool to produce a creative work using DIY patterns.

As can be seen, then, more installations were exhibited in the third PLUS In-House Artistic Creation and Research Programme than in previous editions. Although each project was conceived independently, the display

provided a cohesive overview of the approaches adopted by the artists, which visitors found consistent and rewarding.

This MUA programme is cementing its status as an enriching experience, fostering artistic creation, research, reflection, training and distribution. The museum turns into a living and dynamic venue, a leading centre in current contemporary art.

Finally, I would like to thank all the artists involved in the programme, as well as all the people and entities having made this initiative possible – an initiative whose only purpose is to make the world a better place to live through art.

PLUS

**III RESIDÈNCIES FORMATIVES DE CREACIÓ I
INVESTIGACIÓ ARTÍSTICA 2017**

+ Alberto Feijóo + Le-Mat64 + Jonathan Notario +
Elena Rato + Jesús Jordi Velasco

**Alberto Feijóo
Le-Mat64
Jonathan Notario
Elena Rato
Jesús Jordi Velasco**

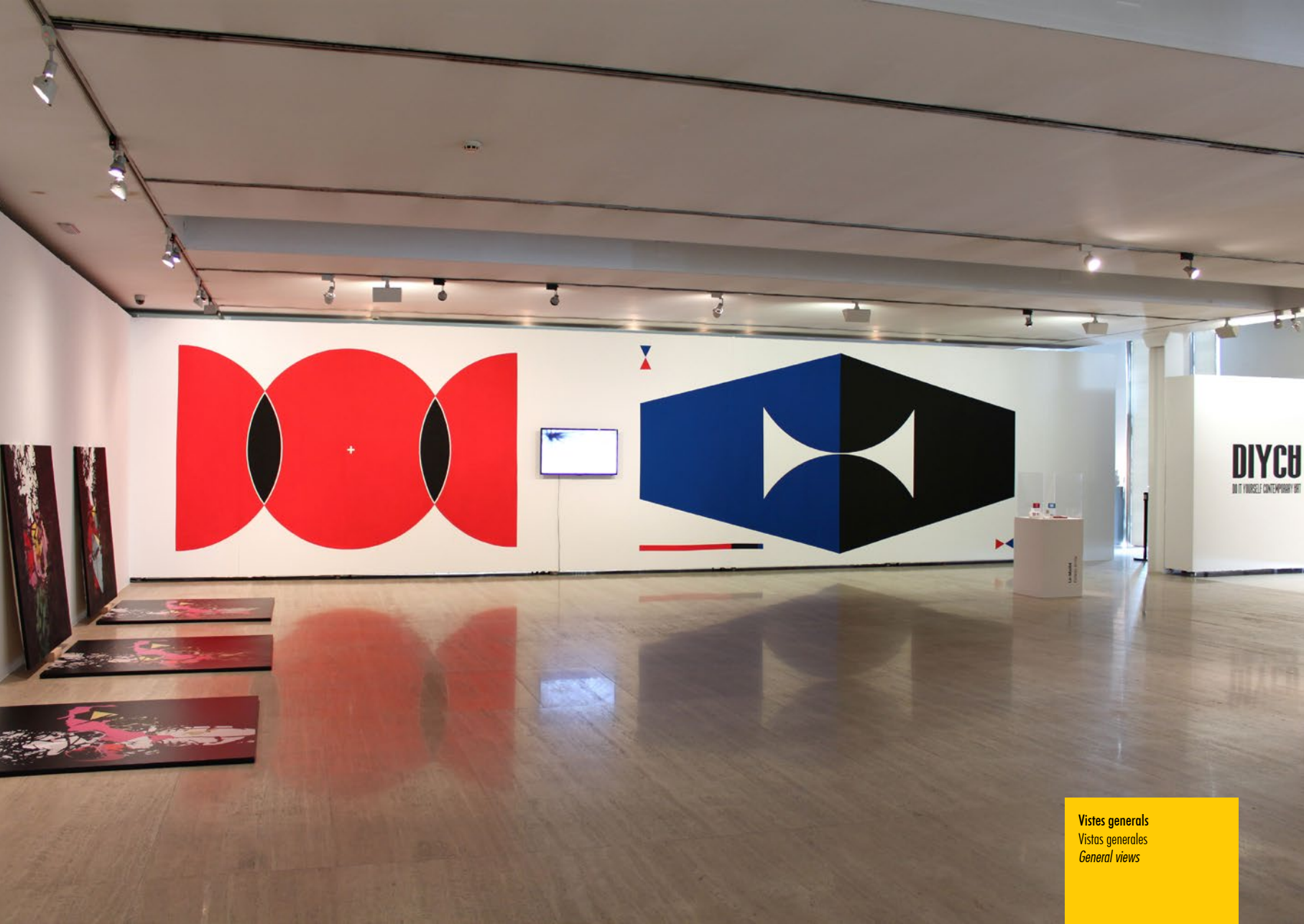
 **Universitat d'Alacant
Universidad de Alicante**

 **MUA
MUSEU UNIVERSITAT D'ALACANT**

MUSEU DE LA UNIVERSITAT D'ALACANT. MUA

Vistes generals
Vistas generales
General views

DIYCH
DO IT YOURSELF CONTEMPORARY ART

Vistes generals
Vistas generales
General views

ALBERTO FEIJOO

The Shift: el desplaçament

The Shift: el desplaçament

Fill d'una família nombrosa, l'escriptor suís Robert Walser va deixar l'escola als catorze anys. Va exercir tota mena d'ocupacions per a subsistir i paral·lelament escriure. Va treballar com a empleat de banca, com a servent o com a secretari, vivències que seran decisives en els seus textos. Canviava sovint de lloc de residència. La seua vida va ser una gran itinerància.

The shift: el desplaçament és una recerca que posa en relació la temporalitat amb la fragmentació de la imatge fotogràfica. El passeig, l'observació, el registre, la diàspora, són alguns dels aspectes que interessaven a Walser al principi del segle XX. Inlluït per la seua biografia i per la seua obra, he pres el testimoni d'aquesta pràctica creadora que l'escriptor suís va dur a terme, traçant camins paral·lels d'interacció amb el que ens envolta.

«Escric per a absentar-me», deia Walser. La idea de fugida apareix de manera recurrent en el seu treball. M'interessa el procés, l'acció d'andarejar, de prendre anotacions utilitzant la fotografia, la improvisació, potenciat per la variable de l'estat d'ànim, de l'energia física i fins i tot dels recursos econòmics.

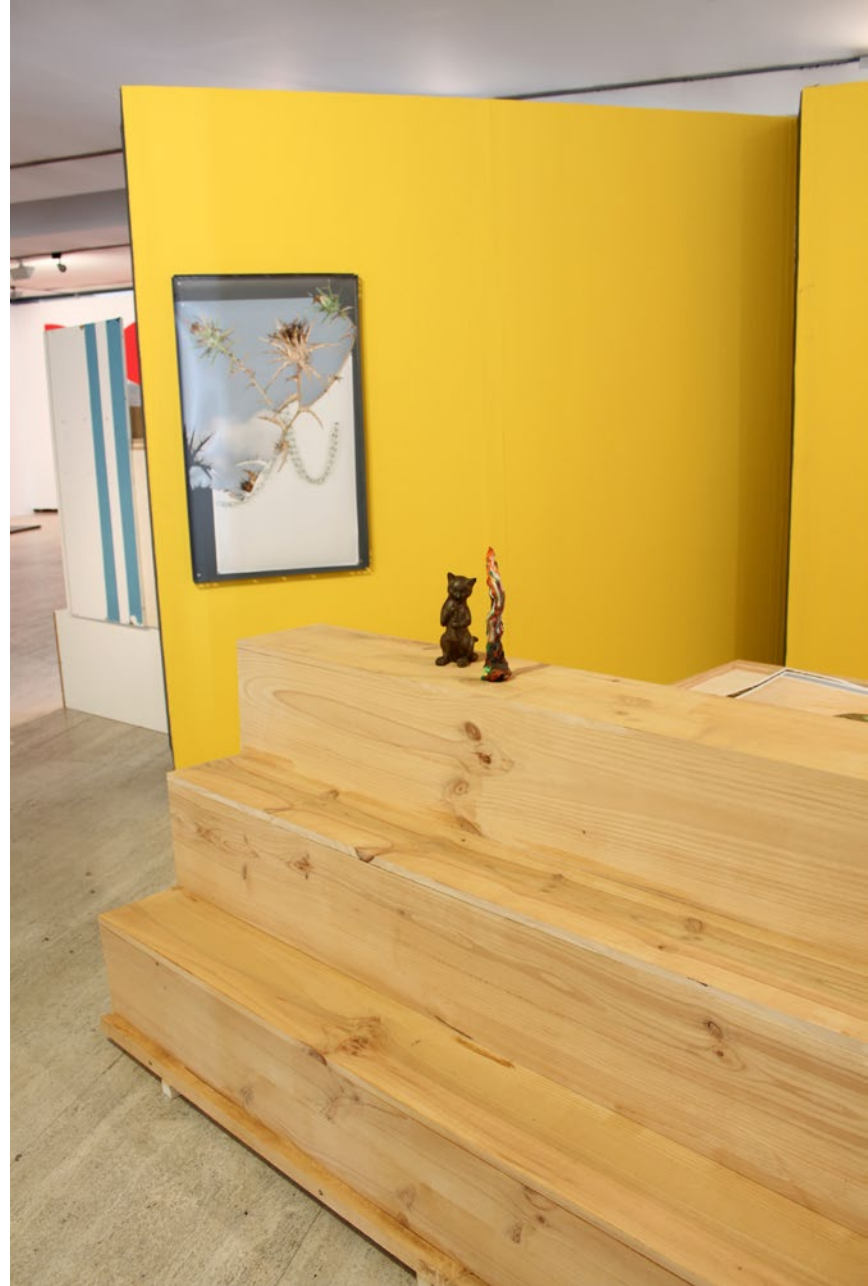
Address: Faculty of Architecture
1000 University of Applied Sciences

La vida itinerant, canviar d'un estudi a un altre, d'una ciutat a una altra i el retorn al lloc on u pertany per a desenvolupar un projecte, són algunes de les motivacions que m'han portat a plantejar aquesta instal·lació. Ací la fotografia es pren com un espai de construcció, una matèria primera emmotlable que ocupa un lloc determinat en l'espai com qualsevol altre objecte.

Un d'aquests objectes que es poden veure en la instal·lació és un llibre de 164 pàgines amb un tiratge limitat de deu exemplars. En aquesta publicació es planteja una deriva al llarg de dotze capítols en què es presenta una reflexió entorn dels límits de l'acte fotogràfic, partint de l'estudi i de l'artifici i arribant a la perifèria urbana i a les resonàncies amb la natura.

The Shift: el desplazamiento

Hijo de una familia numerosa, el escritor suizo Robert Walser abandonó la escuela a los 14 años. Ejerció todo tipo de empleos para subsistir y paralelamente ir escribiendo. Trabajó como empleado de banca, como sirviente o como secretario, lo que será decisivo en sus textos. Cambiaba mucho de lugar de residencia. Su vida fue un gran vagabundeo.

The Shift: el desplazamiento es una investigación que pone en relación la temporalidad con la fragmentación de la imagen fotográfica. El paseo, la observación, el registro, la diáspora, son algunos de los aspectos que le interesaban a Walser a principios del S.XX. Influida por su biografía y por su obra, he tomado el testigo de esa práctica creadora que el escritor suizo llevó a cabo, trazando caminos paralelos de interacción con lo que nos rodea.

“Escribo para ausentarme” decía Walser. La idea de escape aparece de forma recurrente en su trabajo. Me interesa el proceso, la acción de vagar, de tomar anotaciones utilizando la fotografía, la improvisación, potenciado por la variable del estado de ánimo, de la energía física e incluso de los recursos económicos.

La vida itinerante, el cambiar de un estudio a otro, de una ciudad a otra y el retorno al lugar de donde pertenezco para desarrollar un proyecto, son algunas de las motivaciones que me han llevado a plantear esta instalación. Aquí la fotografía se toma como un espacio de construcción, una materia prima moldeable que ocupa un lugar determinado en el espacio como cualquier otro objeto.

Uno de estos objetos que se pueden ver en la instalación es un libro de 164 páginas con una tirada limitada de 10 ejemplares. En dicha publicación se plantea una deriva a lo largo de 12 capítulos donde se presenta una reflexión en torno a los límites del propio acto fotográfico, partiendo del estudio y de lo artificial y llegando a la periferia urbana y a las resonancias con la naturaleza.

The Shift: el desplazamiento

Born in a large family, Swiss writer Robert Walser quit school at 14. He took up all sorts of jobs to survive and write at the same time. He worked as a bank clerk, as a servant or as a secretary, which would have a key influence on his texts. His place of residence changed often. Wandering was his way of life.

The Shift: el desplazamiento is a study on the relationship between temporariness and the fragmentation of photographic images. Wandering, observing, recording, diaspora – these were some of the issues Walser wanted to explore in the early 20th century. Inspired by his life and work, I have followed in the Swiss writer's footsteps, his creative activity, setting parallel paths of interaction with the world around us.

"I write to be absent," Walser said. The idea of escaping is a recurring theme in his work. I am interested in the process, in wandering, in taking notes by means of photography, of improvisation, enhanced by the variables of mood, physical energy, or even economic resources. An itinerant life, changing from a studio to another, from a city to another, and coming back to the place where I belong to develop a project are some of the motivations behind this installation. Photography is taken here as a construction site, a raw material which can be moulded and occupies a specific place in space like any other object.

One of the objects displayed in the installation is a 164-page book in a limited edition of ten copies. Throughout twelve chapters, the book explores the limits of the photographic act itself, from studios and artificial elements to the urban periphery and the echoes of nature.

Le-Mat64

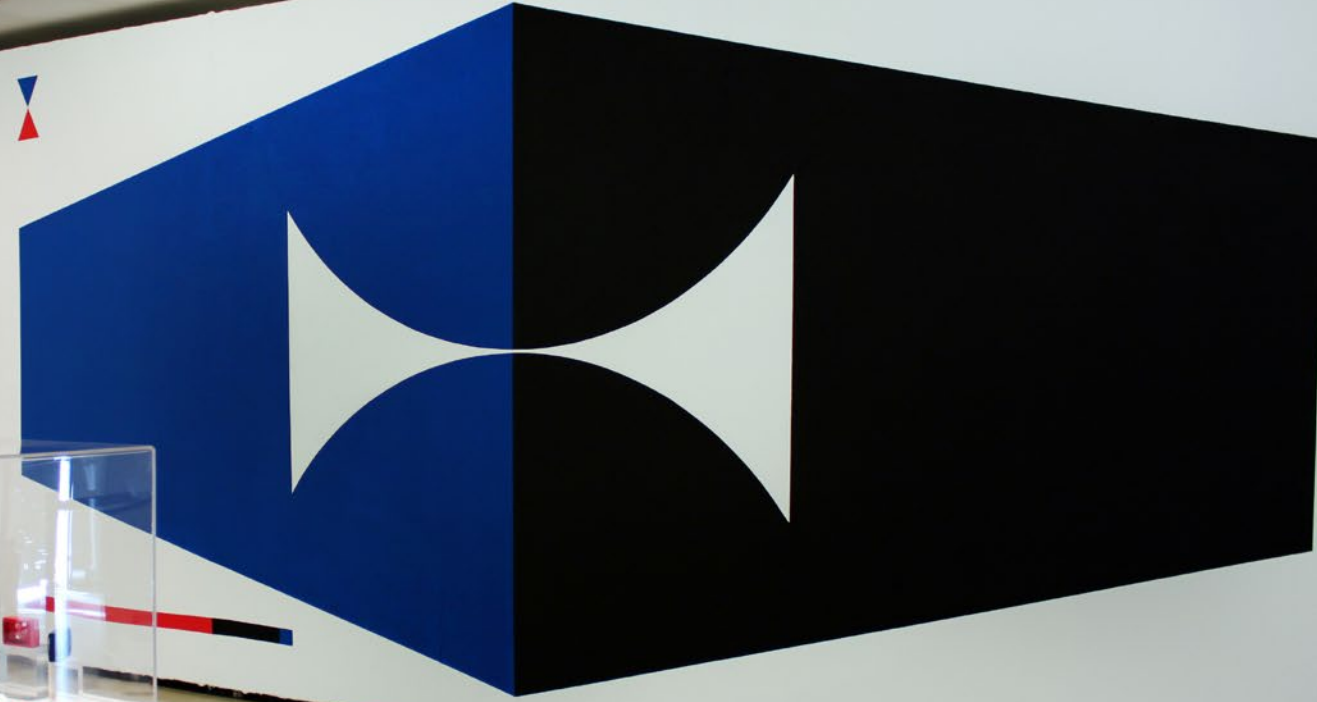
Estado límite

La senzillesa és difícil d'explicar, com ho és la vida, senzilla, així és la meua pintura. Podria parlar de metafísica, dimensions paral·leles, multiversos, espiritualitat, esoterisme, mística..., però només parlaria del que he llegit, escoltat o vist en pel·lícules o documentals i seguiria sense ser AIXÒ. Perquè AIXÒ viu i es viu, no es pot explicar... Diguem tot ix des de molt arrere com projectat.

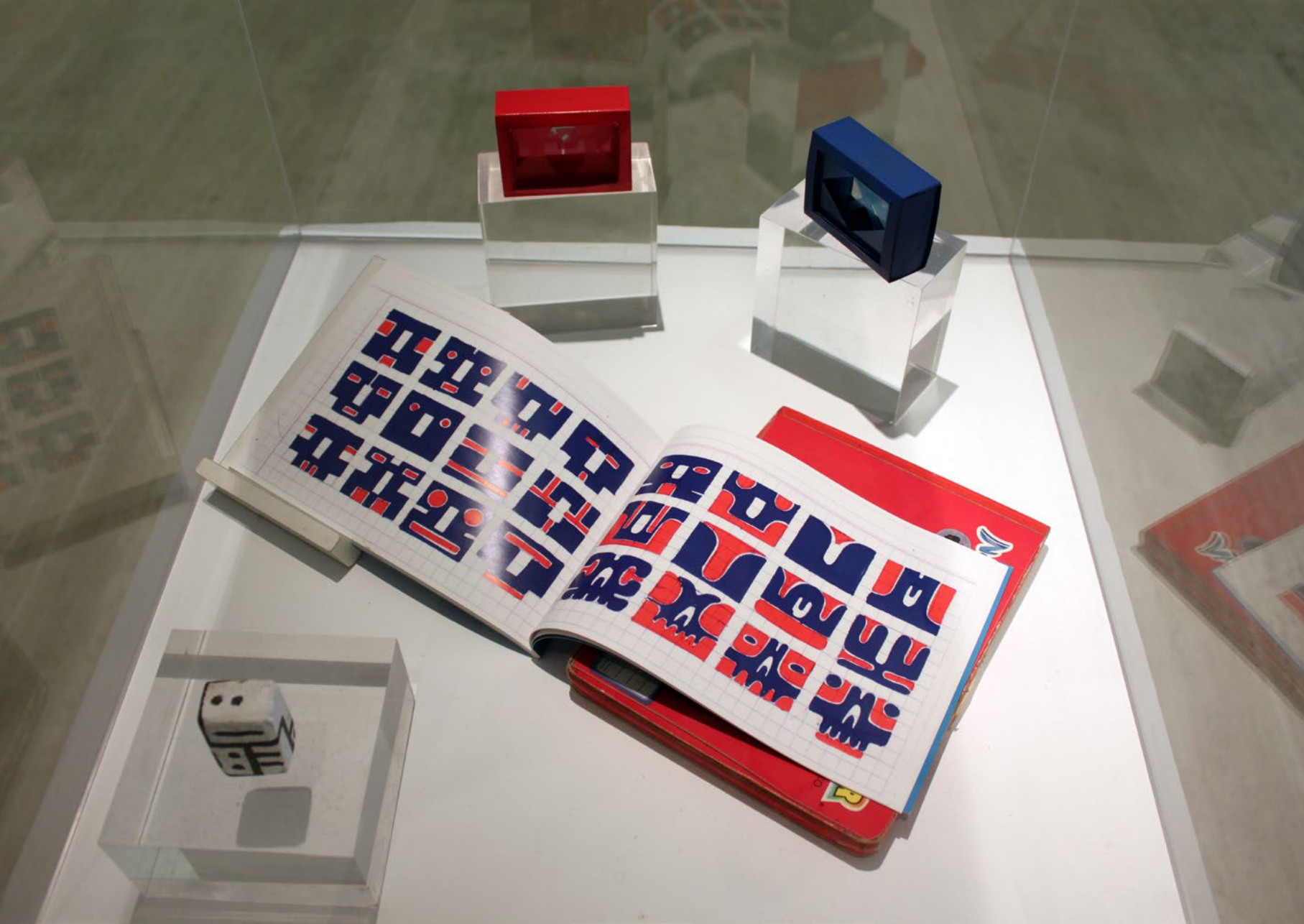
La sencillez es difícil de explicar, como lo es la Vida, sencilla, así es mi pintura. Podría hablar de metafísica, dimensiones paralelas, multiversos, espiritualidad, esoterismo, mística... pero sólo hablaría de aquello que he leído, escuchado o visto en películas o documentales y seguiría sin ser ESO. Porque ESO vive y se vive, no se puede explicar... Digamos todo sale desde muy atrás como proyectado.

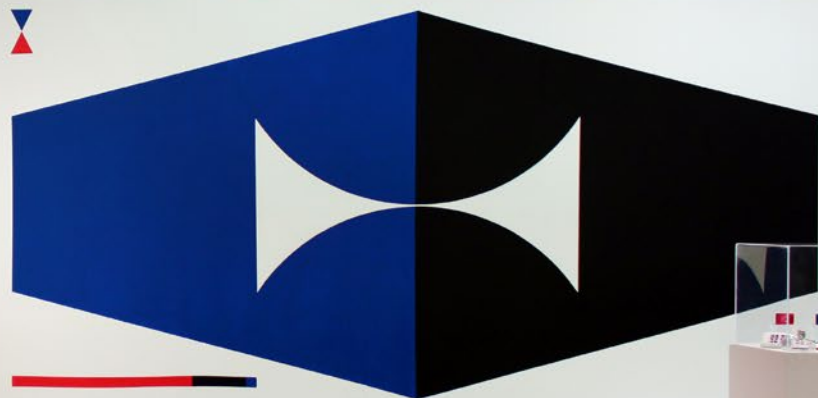
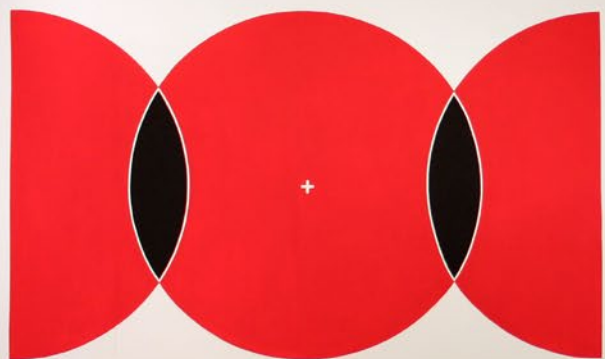
Simplicity is hard to explain, and so is Life – simple, that is how my painting is. I could talk about metaphysics, parallel dimensions, multiverses, spirituality, esotericism, mystique... But I would only talk about what I have read, listened to or seen in films or documentaries, and it would still not be THAT. Because THAT lives and is lived, it cannot be explained... So to speak, it all goes out from far behind, as if projected.

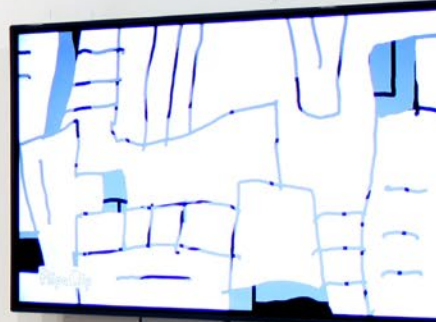
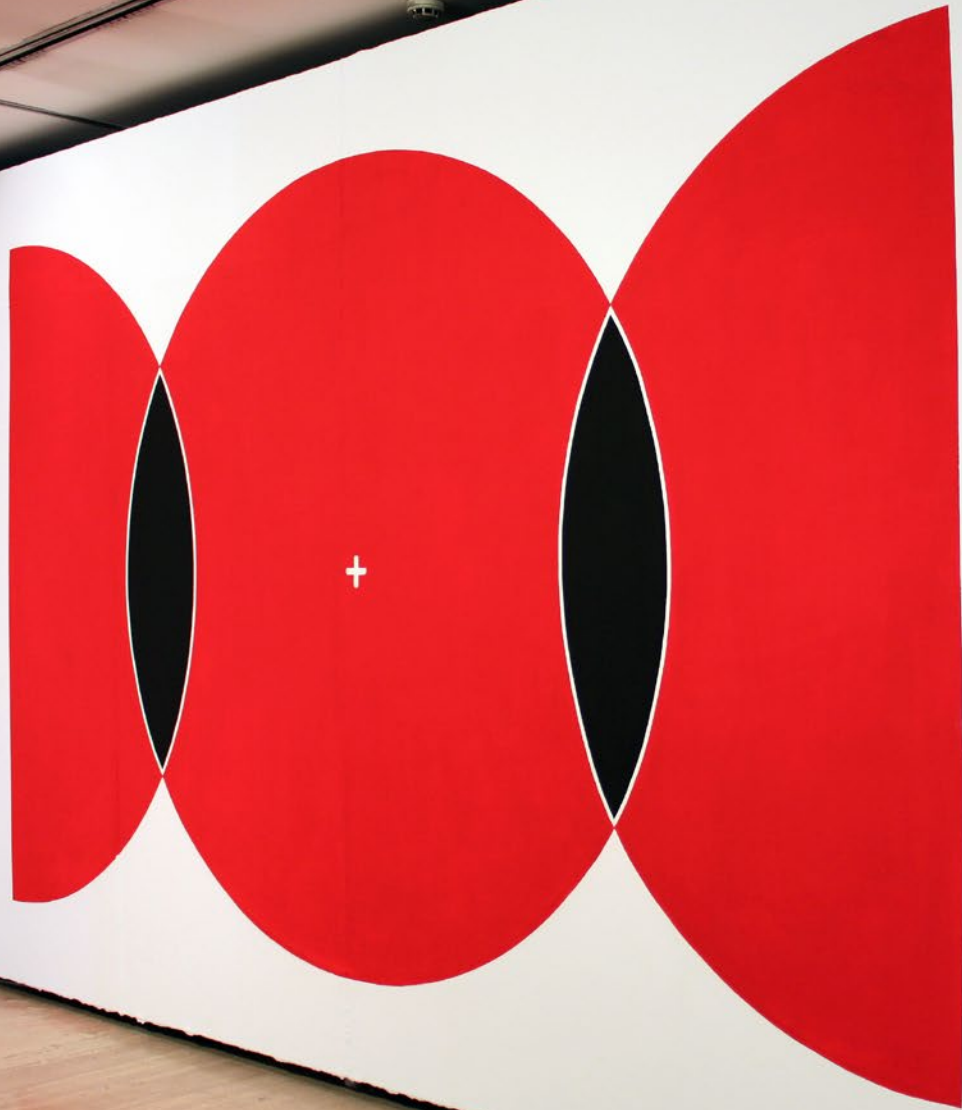
Mat64
no limite

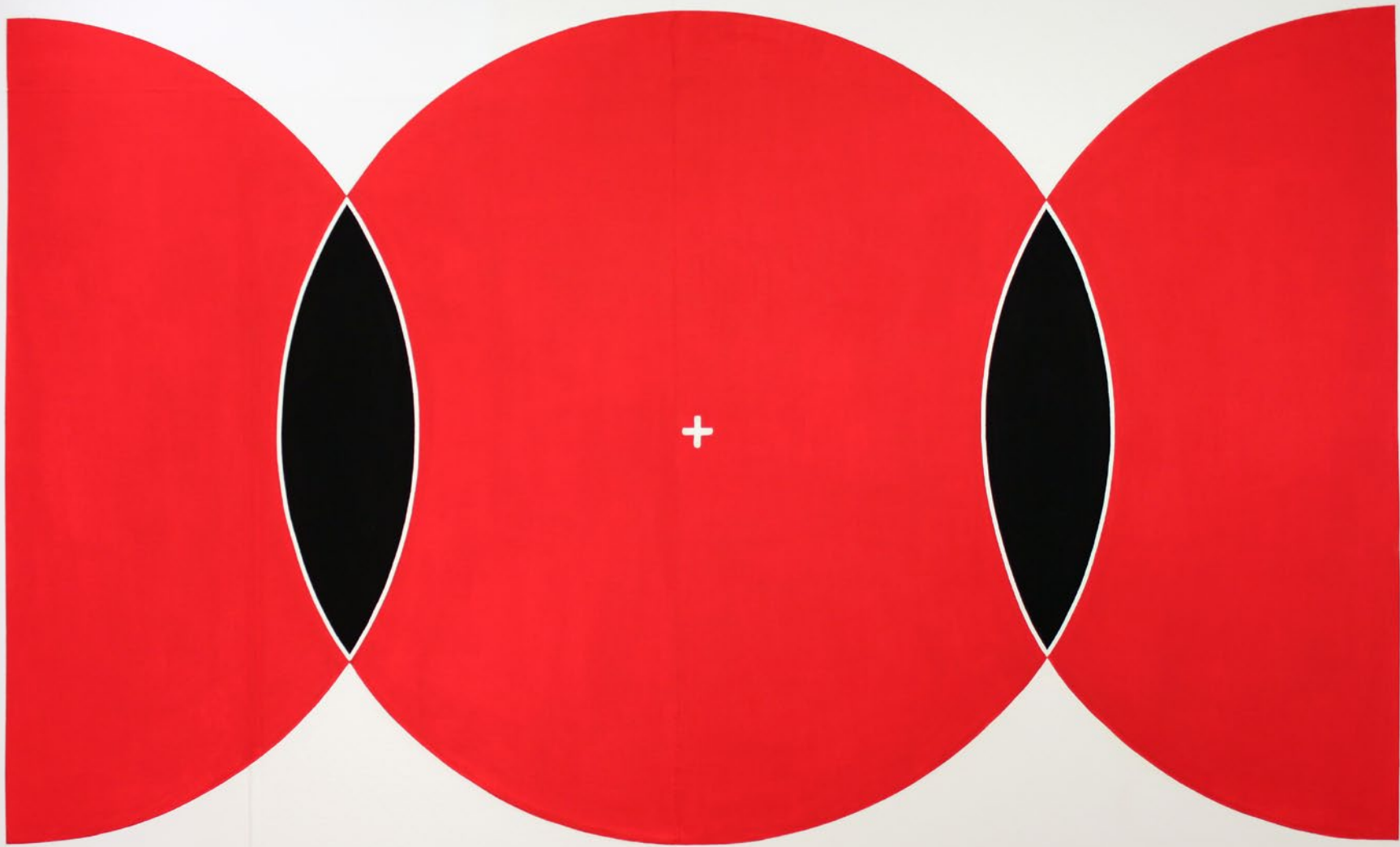

Luis Maciá
Estado Imite

JONATHAN NOTARIO

Realidad aumentada

<http://jonathannotario.es/>

Realitat augmentada és un projecte de recerca teòrico-pràctica que pretén traslladar l'estètica i la interacció pròpia dels videojocs als espais artístics amb l'objectiu d'amplificar la visió que tenim de la realitat que ens envolta per a establir noves relacions amb el joc i reflexionar sobre la línia entre la dimensió analògica i la digital.

Durant la meua residència al MUA vaig realitzar l'obra entorn d'un element oposat en el magatzem del museu, un antic aparell electrònic dels anys setanta que originàriament no tenia una funció gaire clara, i em va semblar que seria interessant ressuscitar-lo per a dotar-lo d'una vida nova en el futur de la seua trajectòria vital, és a dir, el meu moment actual.

Vaig triar un lloc concret de la sala i vaig treballar en la instal·lació improvisant la composició en funció del lloc i sense cap esbós previ. Tampoc vaig utilitzar ordinadors, ni projectors, ni res que fóra digital per a realitzar l'obra, ja que la volia fer amb la imperfecció pròpia del treball manual.

Vaig bastir llavors tota una nova realitat entorn del diàleg d'aquest objecte amb el lloc en què es troba, amplificant-ne les propietats mitjançant la simulació

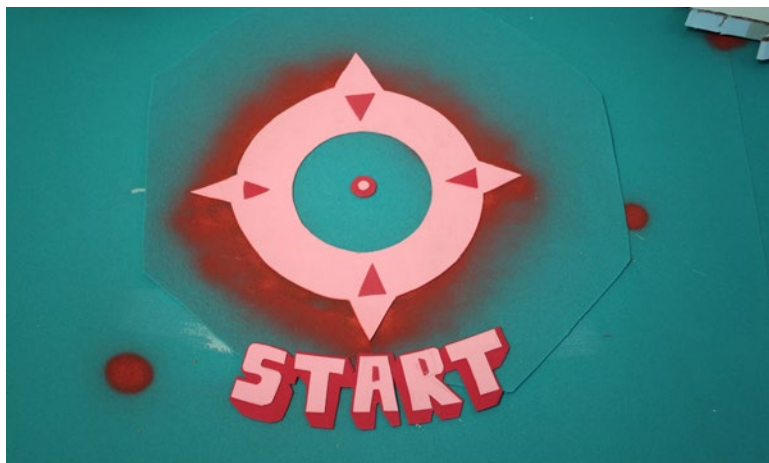

REALIDAD
AUMENTADA

50000

d'un món digital inexistent que podríem veure amb unes ulleres de realitat virtual o de realitat augmentada en 3D, però que ací està representat físicament amb materials analògics però efímers, com cartó, plàstic, bombetes, pintura mural, moqueta, espuma EVA... per a crear un paral·lelisme amb el caràcter efímer dels universos creats per computadora.

L'obra té un caràcter transitori. Al final de tota l'exposició l'únic que resta són les fotografies i el registre de l'obra. L'objecte oposat serà recol·locat al magatzem perquè torne a complir la seua funció original.

Jonathan Notario
Entorno Aumentado

Realidad aumentada es un proyecto de investigación teórico-práctica que pretende trasladar la estética e interacción propia de los videojuegos a los espacios artísticos con el objetivo de amplificar la visión que tenemos de la realidad que nos rodea estableciendo nuevas relaciones con lo lúdico y reflexionando sobre la línea entre lo analógico y lo digital.

Durante mi residencia en el MUA realicé la obra en torno en un elemento encontrado en el almacén del museo, un antiguo aparato electrónico de los años 70, cuya función original no estaba muy clara y me pareció que sería interesante resucitarlo para dotarlo de una nueva vida en el futuro de su trayectoria vital, es decir, mi momento actual.

Elegí un lugar concreto de la sala y trabajé en la instalación improvisando la composición en función al lugar elegido y sin ningún boceto previo. Tampoco utilicé ordenadores, ni proyectores, ni nada que fuera digital para realizar la obra ya que quería trabajar con la imperfección propia de lo manual.

Construí entonces toda una nueva realidad en torno al diálogo de este objeto con el lugar en el que se encuentra, amplificando sus propiedades mediante la simulación de un mundo digital inexistente que podríamos ver con unas gafas de realidad virtual o de realidad aumentada en 3D, pero que aquí está representado físicamente mediante materiales analógicos pero efímeros, como cartón, plástico, bombillas, pintura mural, moqueta, goma eva... creando un paralelismo con el carácter efímero de los universos creados por computadora.

La obra tiene un carácter transitorio. Al final de toda la exposición lo único que permanece son las fotografías y el registro de la obra. El objeto encontrado será devuelto al almacén para que vuelva a cumplir su función original.

REALIDAD
AUMENTADA

COMO

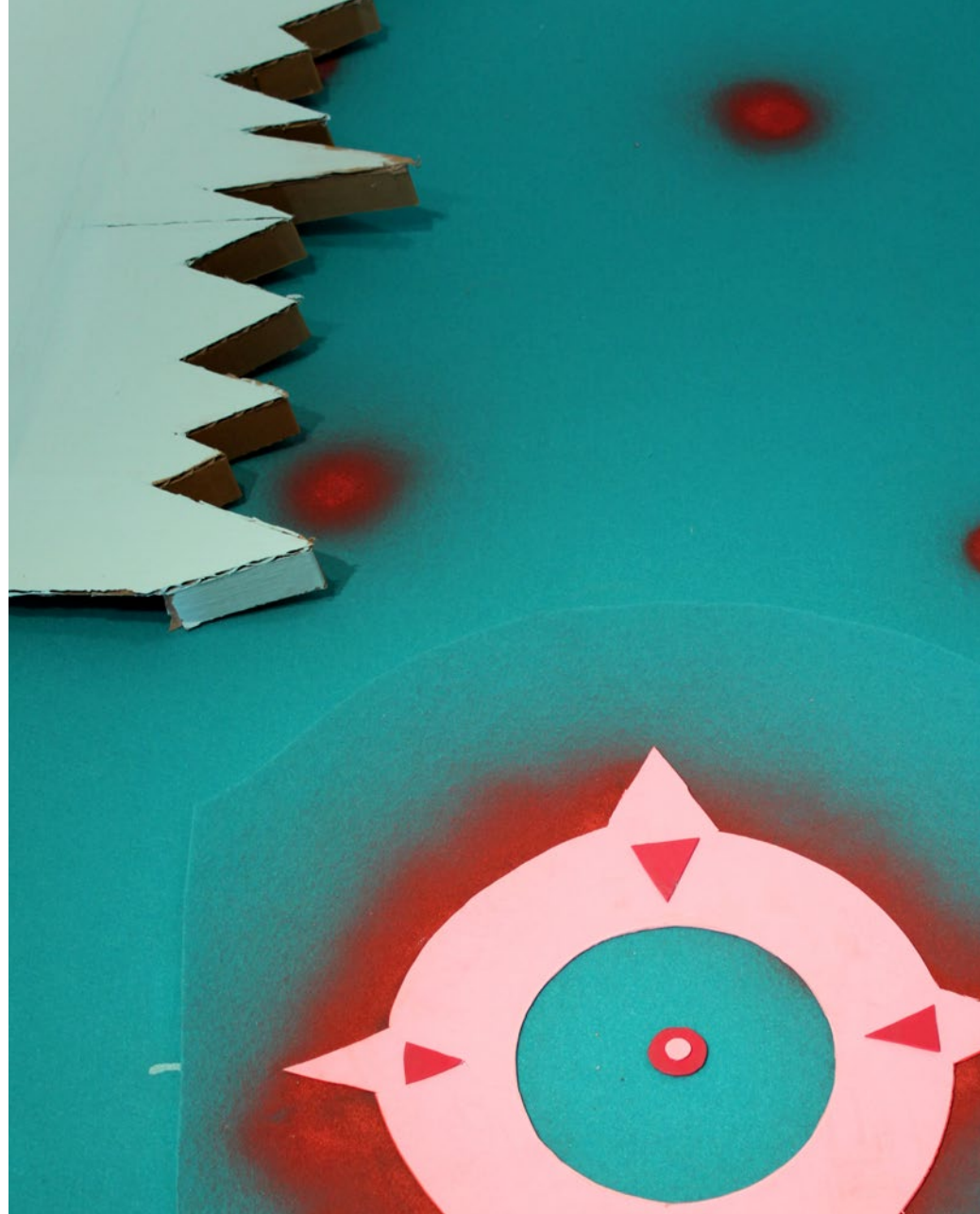
Realidad aumentada is a theoretical-practical research project intended to take the aesthetics and interaction of video games to artistic venues, in an effort to provide an augmented view of the reality around us, by establishing new relationships with leisure and analysing the boundary between the analogue and digital worlds.

This artwork, created during my participation in the MUA programme, is based on an object I found in the museum's storeroom, an old electronic device from the 1970s. Its original purpose was not too clear and I thought it would be interesting to bring it back to life, to give it a new life in its future – which is the time I am living now.

I chose a specific location in the room and worked on the installation. The layout was improvised according to the location, with no previous sketch. I did not use any computers, any projectors, anything digital, as I wanted to work with the inherent imperfection of manual techniques.

Then, I built a whole reality revolving around the dialogue between the object and the location, amplifying its properties by simulating a non-existent digital world we would be able to see through virtual or augmented reality goggles in 3D. Here, however, it is physically represented using analogue but ephemeral materials, like cardboard, plastic, bulbs, wall paint, fitted carpets or EVA foam, in a parallelism with the ephemeral nature of computer-created universes.

This work is temporary. Once the exhibition is over, all that remains are the photographs and the details of the piece. The object I found will be returned to the storeroom and used again for its original purpose.

ELENA RATO

*Gesto contenido sobre fondo
altivo. Variación en 3 partes*

Gest contingut sobre fons altiu. Variació en 3 parts és una instal·lació pictòrica. Un projecte fronterer, apassionadament apegat a la pintura, que reuneix una convergència d'elements que provenen de sèries fins ara compartimentades però encavalcades ací entorn d'un discurs metapictòric i autoreferencial, la posada en escena del qual és alhora simple en la contundència plàstica i complexa en el seu concepte. Es tracta de sis peces que comparteixen memòria poètica i es presenten de dos en dos. Tres són pintures realitzades sobre llenç i es mostren penjades en el mur de l'espai expositiu a la manera tradicional. Les altres tres són reproduccions digitals a partir de l'esbós previ que genera les dues imatges, tant les pintades com les realitzades mecànicament.

La creació de l'esbós previ mitjançant tècniques digitals desenvolupa un tipus d'imatge composta per capes que s'imita en el procés pictòric. L'aplicació de la pintura es fa de manera absolutament pautaada i mesurada perquè el resultat siga el màxim de fidel a la imatge creada mitjançant Photoshop; destaca, en aquest procés, la necessitat que les capes es desenvolupen en un determinat ordre que permeta que cada part siga pintada amb tots els atributs, independentment que el següent element-capa la pugui tapar del tot o en part. El conjunt pictòric estableix una relació dicotòmica entre les seues parts i es materialitza en parelles d'imatges. D'aquesta

manera es produeix una multiplicitat que enllaça amb les denominades *seriacions de la diferència*, unes creacions que s'emmarquen dins d'un discurs centrat en una repetició seriada i desigual –diferent de la noció de còpia semblant–. Sorgeixen a partir d'un nucli generador imitant els processos d'estampació, però sense utilitzar cap de les seves tècniques. Segons Deleuze, per a entendre la naturalesa de la repetició s'ha de parlar del seu caràcter temporal. I precisament, la temporalitat i la idea de materialitzar el procés pictòric tenen un paper de gran rellevància en aquesta obra.

Els embrollaments són elements iconogràfics recurrents en la meua obra. Són taques negres generalment presentades com a prolongació de la pintura en l'espai expositiu que trenquen amb els límits del format pictòric tradicional. En aquesta obra es desenvolupa un treball plàstic invers al dels embrollaments expandits, en què es torna a recollir la taca cap a l'interior de la superfície per a delimitar-la de manera més palesa i rotunda.

REAL ROAD
INVENTOR

EXIT

Gesto contenido sobre fondo altivo. Variación en 3 partes es una instalación pictórica. Un proyecto fronterizo, apasionadamente apegado a la pintura, que reúne una convergencia de elementos que provienen de series hasta ahora compartimentadas pero solapadas aquí en torno a un discurso metapictórico y autorreferencial, cuya puesta en escena es a la vez simple en su contundencia plástica y compleja en su concepto. Se trata de seis piezas que comparten memoria poética y se presentan dos a dos. Tres de ellas son pinturas realizadas sobre lienzo y se muestran colgadas en el muro del espacio expositivo al modo tradicional. Las tres restantes son reproducciones digitales a partir del boceto previo que genera ambas imágenes, tanto las pintadas como las realizadas mecánicamente.

La creación del boceto previo mediante técnicas digitales desarrolla un tipo de imagen compuesta por capas que se imita en el proceso pictórico. La aplicación de la pintura se realiza de manera absolutamente pautada y medida para que el resultado sea lo más fiel posible a la imagen creada mediante photoshop; destacando, en este proceso, la necesidad de que las capas se desarrollen en un determinado orden que permita que cada parte sea pintada con todos los atributos, independientemente de que el siguiente elemento-capa pueda tapar total o parcialmente la misma. El conjunto pictórico establece una relación dicotómica entre sus partes y se

materializa en parejas de imágenes. Con ello se produce una multiplicidad que enlaza con las denominadas *Seriaciones de la diferencia*. Éstas son creaciones que se enmarcan dentro de un discurso centrado en una repetición seriada y desigual -distinta a la noción de copia semejante-. Surgen, a partir de un núcleo generador imitando los procesos de estampación, pero sin utilizar ninguna de sus técnicas. Según Deleuze para entender la naturaleza de la repetición debe hablarse de su carácter temporal. Y es precisamente la temporalidad y la idea de materializar el proceso pictórico el que juega un papel de gran relevancia en esta obra.

Las marañas son elementos iconográficos recurrentes en mi obra. Son manchas negras generalmente presentadas como prolongación de la pintura en el espacio expositivo, rompiendo con los límites del formato pictórico tradicional. En ésta obra se desarrolla un trabajo plástico inverso al de las marañas expandidas, volviendo a recoger la mancha hacia el interior de la superficie, delimitándola de forma más patente y rotunda.

Elena Rato
Gesto contenido...

Gesto contenido sobre fondo altivo. Variación en 3 partes is a painting installation. This hybrid project, deeply rooted in painting, is a meeting point of converging elements from series which had been compartmentalised until now. Here, they revolve around a metapictorial and self-referential discourse, with a *mise en scène* at once simple in its plastic power and conceptually complex. It comprises six pieces sharing the same poetic memory, displayed in pairs. Three are paintings on canvas, hanging on the wall of the venue, as is usually done at exhibitions. The other three are digital reproductions made from a sketch which served as the basis for the painted and the digital images.

The sketch is created using digital techniques. The result is a layered image, which is then imitated in the painting process. A plan is meticulously followed to apply the paint, as the final picture must be as faithful as possible to the Photoshop-created image. Throughout the process, each layer must be applied in a certain order for each part to keep all its features, even if completely or partially covered by the next element-layer. The pairs of images represent the dichotomy between the elements of this painting project. This gives rise to multiplicity, which ties in with the *Seriaciones de la diferencia*, creations based on a discourse involving serial and unequal repetition, different from the notion of similar copy. They

are created by means of the imitation of printing, but none of the techniques employed in this process are used. According to Deleuze, to understand the nature of repetition it is necessary to talk about its temporariness. And precisely temporariness and the idea of representing the essence of the painting process play a prominent role in this artwork.

Scribbles are recurring iconographic elements in my work. They are black stains usually depicted as an extension of the painting at the exhibition venue, breaking the limits of traditional painting formats. The plastic process developed in this project is inverse to that of expanded scribbles, as the stain contracts to the inside and the limits of the surface are clearly set.

JESÚS JORDI VELASCO

Do it yourself
Contemporary Art

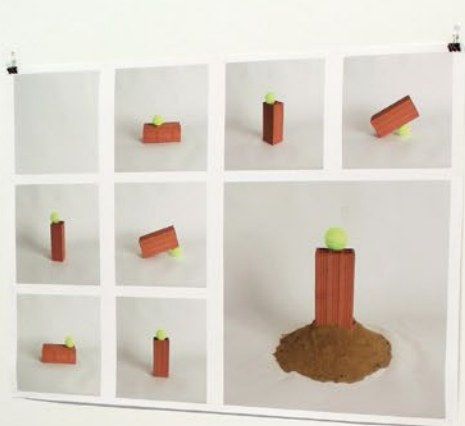
En resposta a les propostes artístiques actuals que es configuren com un equilibri estètic, aquest treball es contraposa com una falsa eina que permet generar un resultat creatiu a través de patrons previs DIY (*Do it yourself*), amb la intenció de generar un resultat que reflectisca l'art que ens trobem en museus, galeries, exposicions i fires.

En respuesta a las propuestas artísticas actuales que se configuran como un equilibrio estético, éste trabajo se contrapone como una falsa herramienta que permite generar un resultado creativo a través de previos patrones DIY (*Do it yourself*). Con la intención de generar un resultado que refleje el arte que nos encontramos en museos, galerías, exposiciones y ferias.

In response to current artistic proposals based on aesthetic balance, this work is intended as a false tool to generate a creative result using previous DIY patterns, thus reflecting the art found at museums, galleries, exhibitions and fairs.

DIYCH

DO IT YOURSELF CONTEMPORARY ART

DIYCH

DO IT YOURSELF CONTEMPORARY ART

elasco
emporary Art

Alberto Feijóo
Le-Mat64
Jonathan Notario
Elena Rato
Jesús Jordi Velasco

Universitat d'Alacant
Universidad de Alicante

Universitat d'Alacant Fundació General
Universidad de Alicante Fundación General